STUDÁNKA

ČASOPIS FARNOSTÍ STRÁŽNICE,
PETROV, RADĚJOV A SUDOMĚŘICE

Září 2020

Duchovní slovo

Tábor Štítná – r. 2010

Každý, kdo opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo děti nebo pole kvůli mně, dostane stokrát víc a za podíl bude mít život věčný
(z 19. kapitoly evangelia podle Matouše).

Boží slovo je vždy aktuální. Není to jakýsi pouhý odkaz minulosti, ale pořád živé a pravdivé Boží slovo. Byli jsme toho svědky během zádušních obřadů za otce Jacka. Velké množství farníků a známých otce Jacka bylo důkazem toho, že on, který všechno opustil pro Pána Ježíše, získal mnohem víc přátel a dobrodinců než má členů jeho pozemská rodina. Vlna solidarity, spolupráce a projevů soustrasti byla důkazem toho, že tady zanechal kus svého srdce, života a povolání.
Ještě jednou vám chceme poděkovat za veškerou pomoc během příprav a v průběhu zádušních obřadů, jak tady ve Strážnici, tak v jeho rodné podkrkonošské Opawie. Ať v nás zůstávají vzpomínky a pamatujme na modlitbu za otce Jacka.

Všichni jsme se ocitli v nové situaci, a proto vás prosíme o pochopení a trpělivost. Během září si budeme muset naplánovat akce a rytmus života všech našich farností; nejedná se pouze o nové rozdělení povinností ve farnostech, ale o vývoj situace a případná nová opatření kvůli pandemii. Prosíme vás o spolupráci a pomoc – děkujeme!

Srdečně vás zveme v pondělí 28. září k společné oslavě svatováclavských hodů a 20. výročí posvěcení kostela v Petrově. Pamatujeme na vás v modlitbě a děkujeme vám za vaši modlitbu, dobré slovo a podporu – otec Lukáš a spolubratři Robert a David.

FARNOST STRÁŽNICE

Farní informace

1) Svát. křtu: 20. září, 25. října, 15. listopadu, 13. prosince; prosíme, abyste dodržovali stanovené termíny – děkujeme za pochopení; křestní ponaučení budeme zveřejňovat ve Studánce a v ohláškách.
2) Rozvrh hodin náboženství zveřejníme v polovině září; rodiče si v sakristii mohou vyzvednout přihlášku do náboženství – jedná se o rodiče prvňáčků, nebo žáků, kteří teprve začnou chodit do náboženství.; srdečně zveme na první dětské mše sv.: v Petrově ve čtvrtek 17. 9. a ve Strážnici v pátek 18. 9.; první mládežnická mše sv. bude v sobotu 19. 9.
3) Oslavy 1. sv. přijímání: 4. října 10.30 v Petrově; 18. října 10.30 ve Strážnici.
4) Od středy 28. do pátku 30. října plánujeme farní výlet do Maďarska; podrobnosti zveřejníme koncem září (měsíc před zájezdem), když budeme přesně vědět, jaká bezpečnostní opatření budou v té době platit; zájezd je naplánovaný na dny státního svátku a podzimních prázdnin; odjezd bude ve středu ráno, domů se vrátíme v pátek 30. 10. v odpoledních hodinách.
5) Snoubenci, kteří příští rok plánují církevní svatební obřad, ať nahlásí na faře termín plánované svatby.
6) Od pondělí 14. září opět budou slouženy mše sv. v běžném režimu – případné změny budou v ohláškách:

	Str. P. M.	Str. sv. M.	Petrov	Radějov	Sudom.	Rohatec
Neděle	7.30, 10.30	18.30	7.30	9.00	10.30	9.00
Pond.	18.30				17.30	
Úterý		8.00	7.30			17.00
Středa		8.00		17.00	7.30	
Čtvrtek	18.30		17.30			17.00
Pátek	18.30			17.00	17.30	
Sobota	20.00[1]	8.00, 18.30		8.00[2]	8.00[3]	

1 – jednou měsíčně mládežnická mše sv.; 2 – první sobota v měsíci; 3. – druhá sobota v měsíci.

Přehled příprav před 1. sv. přijímáním ve Strážnici:

18. 9. (pátek) 18.30 „dětská“ mše sv. a po ní organizační setkání,
25. 9. (pátek) 18.30 „dětská“ mše sv. s promluvou o zpovědi,
2. 10. (pátek) 17.15 nácvik a pak 18.30 „dětská“ mše sv. s promluvou o mši sv. a přijímání,
8. 10. (čtvrtek) 17.15 nácvik,
9. 10. (pátek) 18.30 „dětská“ mše sv.,
16. 10. (pátek) 17.15 nácvik a pak 18.30 „dětská“ mše sv.
17. 10. (sobota) 9.15 první sv. zpověď a 18.10 (neděle) první sv. přijímání ☺

Potvrzení o daru

Během postní doby měl ve Strážnici duchovní obnovu otec Martin Bejček. Když jsme mu chtěli finančně přispět, nechtěl pro sebe žádné peníze, ale poprosil nás o pomoc při opravě varhan v Praze. Sbírka pro otce Martina byla tedy dle jeho přání předána Kongregaci milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze. Dostali jsme od nich zprávu, že se tím naše farnost stala kmotrou píšťaly f3 v rejstříku Mixtura 1 1/´3 v nových varhanách pro kostel na Malé Straně.

Fatimský apoštolát

děkuje farníkům za dar Kč 7000,-- při putování sošky Panny Marie v naší farnosti. Částka byla odevzdána na Fatimský apoštolát v Koclířově. Pán Bůh zaplať.

Loučíme se s otcem Jackem

Ve dnech před strážnickou poutí tomu bylo právě 13 let, co k chlapům stavějícím poutní pódium před kostelem Panny Marie přišel mladý muž, jestli by jim mohl pomoci. Kývli na to, ale v hlavách jim zněla otázka: Co je to za vousáče? Kde se tu vzal? Nikdo ho neznal.

Vy jste to asi už uhádli – byl to nový strážnický kaplan otec Jacek. Nikdo nemohl tušit, že přesně za 13 let se s ním na stejném místě – před kostelem Panny Marie ve Strážnici – bude naposled loučit velký zástup lidí, v jejichž životech zanechal stopu jako kněz i jako člověk.

Pohřební mši svatou sloužil arcibiskup Jan

Graubner a koncelebrovalo ji téměř 30 kněží. Kolik asi vzpomínek nám proběhlo při tomto loučení hlavou! Vždyť otec Jacek pro nás odsloužil nespočet mší svatých, tolikrát nám udělil rozhřešení ve svaté zpovědi... Přitom však zůstal obyčejným člověkem. Nejednoho farníka potěšila jeho usměvavá vousatá tvář zdravící aspoň přes okýnko auta, když projížděl. Kterýsi Nový rok jej u fary potkali staří manželé jdoucí na mši svatou. Objal je a políbil – bylo to pro ně jako velký dar a s láskou na to i po létech vzpomínali. Jindy vešel otec Jacek do sakristie, zakryl kostelnici oči a zatočil s ní: Slepá bábo, kam tě vedu? :-) Otec Jacek však také uměl bez příkras říct svůj názor. K sobě nebyl příliš jemný – na své bolesti si nestěžoval, nepoznali jsme, jak mu je. A tak zpráva, že je v ohrožení života a brzy poté, že zemřel, byla pro nás skličující.

Pohřební obřady ve Strážnici byly v pátek před poutí 14.8.2020 v pravé poledne. Když nejbližší rodina otce Jacka viděla, kolik lidí se na pohřební mši svaté ve Strážnici sešlo a s jakým citem a úctou se s ním loučíme, dojatě děkovali slovy: „Miloval vás – a vy jste milovali jeho. I když byl ve svém rodném domě na návštěvě, viděli jsme, že se rád vrací k vám – protože u vás byl doma. Děkujeme vám za to.“ Svá poděkování za lásku, které se otci Jackovi u nás dostalo, opakovali opět i na pohřbu v rodné vesnici Opawa v Polsku. Tělo otce Jacka je uloženo v kněžském hrobě u zdi tamního kostela. Děkujeme všem, kteří jej doprovodili až do Polska k místu posledního odpočinku.

Odnášel-li si otec Jacek s sebou na věčnost nejen rozdané dobro, ale i lidské chyby a provinění, je to už v rukách Božích. Naše ruce ať se sepnou k modlitbě za něho – on nám sloužil 13 let. Teď je řada na nás. Otče Jacku, děkujeme, odpočívejte v pokoji! -hc-

FARNOST RADĚJOV

Celá obec a farníci zůstali jako omráčeni, když jsme se dozvěděli, že náš duchovní otec Jacek náhle vážně onemocněl a po několika dnech prohrál, přes veškerou práci lékařů, svůj boj se zákeřnou nemocí. Opustil nás mladý člověk, oblíbený kněz, který měl pro každého laskavý úsměv a dobrá slova.

Věnujme mu vzpomínku na dobu, po kterou působil mezi námi. V roce 2007 přišel mezi nás na Slovácko, do cizí země, s cizím, i když příbuzným jazykem. Jistě bylo obtížné si mezi námi zvykat. Ale přesto se brzy naučil naši řeči, přijal nás se všemi našimi odlišnostmi, stejně jako i my jsme ho přijali za svého. Když mu byla přidělena farnost Radějov, čekala ho tady spousta práce. Nelze vyjmenovat všechny aktivity, kterým se věnoval, práci s mládeží a dětmi, nezapomínal ani na seniory a zapojoval se i do života v obci. S elánem se pustil do již probíhající opravy kostela včetně interiérů, úpravy fary a okolí kostela. V roce 2018 se ukázalo, že na věži znovu padá omítka a je potřeba nová nákladná oprava. I s tím si otec Jacek poradil. Jeho práci a život mezi námi krásně a výstižně popsal náš radějovský starosta Martin Hájek v řeči na rozloučenou na strážnické pohřební mši svaté. Pro vás, kteří jste se nemohli zúčastnit, jsme si dovolili text přepsat:

„Otec Jacek byl srdečný, obětavý, upřímný, laskavý, ale naštěstí byl také tvrdohlavý. Bez jeho zápalu a tvrdohlavosti bychom neměli opravený kostel a faru. Do všech akcí, o kterých si většina myslela, že je nejde zvládnout, se pouštěl s odhodlaností a elánem a také je vždy dotáhl do zdárného konce. Když začínaly docházet finanční zdroje, neváhal vzít kárku s pokladnou a spolu s ministranty vybírat po obci. A když probíhaly samotné opravy, oblékl montérky a zařadil se mezi dělníky.

vkládání ostatků sr. Faustyny Kowalské do obětního stolu, červen 2016

Neměl moc rád oficiality a velké akce. I teď tady by byl nesvůj, byl by někde v ústraní a čekal, až to všechno skončí a on si v klidu sedne s přáteli farníky na faře a třeba si opeče špekáček.
Vážený otče Jacku, děkujeme ti za to to, že sis mezi námi zvykl, naučil se naši řeč a přijal nás se všemi odlišnostmi, stejně jako jsme tě my přijali za svého. Děkujeme za obětavou péči o děti, mládež a celou farnost. Za mimořádnou péči, se kterou jsi opravil náš krásný kostelíček, za laskavý přístup při obřadech – svatbách i smutečních obřadech. Za vše, co jsi pro nás obětavě dělal a mnohdy se nedočkal ani vděčnosti.
Děkujeme, odpočívej v pokoji.“
Ke slovům našeho starosty se připojujeme i my:
Otče Jacku, děkujeme Vám za Vaši vstřícnost, laskavost a upřímná slova! Ať je vám rodná polská země lehká. Odpočívejte v pokoji! Zůstanete navždy v našich srdcích.

Vaši vděční Radějovjané

Pár informací ze života otce Jacka

Otec Jacek Nowakowski se narodil 23. listopadu 1978 v Kamienna Góra. Žil se svými rodiči a dvěma bratry v malé vesnici Opawa poblíž Kamienna Góra. Rodina měla hospodářství, pole, louky a dobytek.
Všechny tři děti musely od malička s hospodářstvím pomáhat. Pomáhaly na poli, s dobytkem, se senem. Ještě před odchodem do školy si musely splnit své povinnosti. I Jacek brzy ráno vstával a ještě před odchodem do školy chodil pást krávy. Samozřejmě po návratu ze školy je čekala další práce. Na svačiny do školy vždycky dostal od maminky obrovský krajíc chleba, který doma pekla. Ostatní spolužáci však měli chleba kupovaný a Jacek si velmi přál mít na svačinu taky kupovaný chleba.
V roce 1997 ukončil církevní gymnázium otců františkánů v Legnici a pak zahájil roční noviciát u piaristů. Po ukončení filozoficko-teologických studií přijal dne 15. 5. 2004 kněžské svěcení.
Nejprve pracoval ve farnosti v Krakově na Wieczyłi a od roku 2005 dva roky ve farnosti v Bolszewu, kde kromě výuky náboženství ve škole organizoval také denní místnost pro děti.

V roce 2007 odešel do České republiky do Strážnice, kde pak převzal pastorační péči o farnost svatých Cyrila a Metoděje v Radějově a nedávno také o farnost Krista krále v Sudoměřicích. Hodně úsilí - včetně vlastní práce - věnoval rekonstrukci presbytáře a kostela v Radějově.

„Na tom koni bude muset jet někdo jiný“

Otec Jacek velmi rád cestoval. Pokud měl starosti, něco ho trápilo, potřeboval vyřešit nějaký problém, sedl do auta a jel si vyčistit hlavu, nejčastěji do přírody. Taky velmi rád nakupoval. Možná to bylo i v důsledku toho, že jako dítě toho mnoho neměl, a tak chtěl nyní obdařit aspoň ostatní. Při nákupu měl vždycky plný košík. Na dotaz, proč toho tolik kupuje, vždy odpovídal: „To je pro děcka.“ Velmi rád kupoval dárky pro ostatní. Jeho zálibou byla práce na zahrádce. Na jaře sadil zeleninu, to muselo být. Měl velmi rád květiny, rád je sadil. Všechny květináče na faře musely být osázeny.

Když se někdy vracel do své rodné vesnice, vždy se snažil pomoci svému staršímu bratru Tomášovi, který převzal v Opawě rodinné hospodářství.

Otec Jacek měl tři vzory svatých. Prvním byl svatý Josef Kalazanský, druhým jeho patron svatý Jacek a třetím Otec Pio.

Poslední akcí připravovanou otcem Jackem byla Indiánská fara v Radějově, která začínala v pondělí 3. 8. 2020. Bohužel už přes víkend mu nebylo dobře a v pondělí ho musela odvézt přivolaná zdravotnická záchranná služba. Poslední slova, která pronesl k vedoucí indiánské fary, byla: „Na tom koni bude muset jet někdo jiný.“ V nemocnici se jeho stav rychle zhoršil, dostal svátost pomazání nemocných.

Zemřel před polednem 10. 8. 2020 v nemocnici v Hodoníně. Bylo mu 41 let a v České republice působil 13 let.

Kříž pro otce Jacka v Radějově

Nečekaný odchod otce Jacka a přání rodiny mít ho u sebe vedlo Radějovjany k vytvoření místa, kde se může člověk zastavit, zapálit svíčku, pomodlit se a zavzpomínat.

Při výročí 100 let vzniku Československa zasadil u kostela otec Jacek spolu s farníky a občany Radějova lípu. Kousek od lípy je nyní umístěn kříž pro otce Jacka, který byl vytvořen otcovým kamarádem Vlastíkem Cigáněm, s fotkou, andělem a kameny.

Po posledním rozloučení v pátek 14. 8. 2020 zde v krátkém setkání spolu s Jackovou rodinou radějovští hasiči položili věnec, zazpívali jsme Jackovu oblíbenou píseň Madona a ostatní farníci, ale i občané Radějova mohli při zvuku zvonů položit květiny a každý sám za sebe zavzpomínat na osobní setkání s otcem.
Pokud budete mít cestu do Radějova a budete chtít otci Jackovi zapálit svíčku, srdečně vás zveme na toto místo. LP

Pohřeb v Polsku

17. 8. 2020 ve 14 hodin se konalo poslední rozloučení s otcem Jackem v rodné vesnici Opawa. Na toto rozloučení jsme se vydali už v brzkých ranních hodinách. Kromě autobusu s farníky se vydalo na cestu i několik aut.

Opawa je malá vesnice, kousek za hranicemi s Českou republikou.

Na pohřební obřad, kromě kněží, spolubratří piaristů, rodiny a místních hasičů, přišli i obyvatelé rodné vesnice. Kostel jsme ale zaplnili zejména my, poutníci z České republiky.

Blízká rodina poděkovala všem z farností Strážnice, Petrov, Sudoměřice a Radějov. Velmi je dojaly pohřební obřady ve Strážnici. A rozloučili se s námi slovy, která pro nás byla velmi osobní:

„Jackovo tělo je sice pohřbeno v Polsku, ale jeho srdce zůstalo u vás.“

LP

Fotografie na str. 6-16 jsou převzaty z farních stránek a soukromých fotek farníků

Ó, jak bezedná je Boží štědrost, moudrost i poznání! Jak neproniknutelná jsou jeho rozhodnutí a neprobádatelné způsoby jeho jednání! Neboť „kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu byl rádcem? Dal mu někdo dříve něco, aby se mu to muselo oplácet?“ Vždyť od něho, skrze něho a pro něho je všecko. Jemu buď sláva navěky! Amen. ***Řím 11,33-36***

Milý Jacku. Zdál se mi sen: za humny jakési vesničky, kde roste tráva zelená tak, jako když u nás hodně pršívá, kde rostou mohutné, bíle natřené ořešáky, pod jejichž košatými korunami stojí staré dřevěné lavičky, tiše posedávají nebo se procházejí smutní lidé. Jsou tiší, jako ta krajina. A na jedné z těch laviček sedíš ty. V bílém tkaném oděvu, jak si tě pamatuji. „Proč sú tu všeci tak smutní? Já sem přeca neumřel,“ divíš se. „To je dobře,“ pomyslela jsem si, „to bude mět spousta lidí radost…“

Naše cesty se protnuly už dávno. Znali jsme se (Sochorko, proč nebylas v nedělu na mši!), ale zároveň jsme se spíše míjeli. Když začal působit v Radějově, občas jsem si tam zajela na jeho mši. Byly nevšední a výjimečné. Při homilii odcházel od ambonu mezi lidi, mluvil s nimi, ptal se jich. Jindy zval na špekáčky, žertoval, rozdával „děckám bombose“. Měl rád přírodu a přirozenost, nepotrpěl si na okázalosti.

Začátkem roku 2017 se stal administrátorem excurrendo i naší, sudoměřické farnosti. Přišel k nám s myšlenkou SPOLU PUTUJEME, BUDUJEME A VYZNÁVÁME… Nikdo z nás

tenkrát netušil, jak málo času na splnění svých předsevzetí mu v jeho mladém životě zůstává. Ale když se dnes zeptáte místních farníků, kteří někdy od O. Jacka potřebovali duchovní podporu v nějaké tíživé situaci, budete ujištěni, že jeho život, i když tak krátký, měl smysl v oběti pro druhé. Navštěvoval staré, povzbuzoval nemocné doma i v nemocnici a snažil se utěšit jejich příbuzné.

„Když byl manžel v nemocnici, volala jsem O. Jackovi, jestli by mu mohl věnovat modlitbu. A on že to udělá. Pak jsem se dozvěděla, že byl za ním v nemocnici v Brně, aby ho podpořil.“

„Když byla moje holčička v nemocnici, volala jsem O. Jackovi o modlitbu. Modlil se a denně mi starostlivě volal, jestli už se stav zlepšil.“

I v našem kostele, stejně jako v těch ostatních, byl někdy laskavý a veselý, jindy nás pokáral a nutil k zamyšlení. Někdy se šibalsky usmíval pod vousy, jindy se mu zatáhlo obočí jak mraky před bouřkou.

Pouť do Koclířova

„Bude mi chybět jak on, tak jeho vtipy po mši svaté. Jeho hodiny náboženství, dětské mše svaté, kdy při modlitbě Otčenáš jsme si v kruhu stiskem ruky mohli modlitbu přenášet. Díky němu jsem byl připraven na první svatou zpověď a první svaté přijímání, jeho rady si ponesu do života. Při mši svaté jsme někdy zlobili a otec po mši řekl: "Proč pořád meleš".

„Při umývání rukou po obětních darech si vždy otřepal ruce, aby na nás prskl. Vždy nás uměl rozesmát.“

„Někdy si zapomněl gumičku do vlasů, tak ji vzal nám holkám.“

„Když si otec nechal sestřihnout vlasy na mikádo, řekl jedné z ministrantek: „Nech se ostříhat jako já, budeme dvojčata.“

„Otec Jacek si přede mší svatou vždy vybral někoho z ministrantů a řekl mu: „Máš kázání“.“
„Otec předal ministrantce upocený kapesník, do kterého si utíral čelo, se slovy: „Právě držíš mé svaté relikvie.““
Ale také:
„Ukázal mi pravou víru, díky které můžu dnes pociťovat Boží lásku.“
„Otevřel své srce druhým, ale vrátila se mu kritika.“
„Díky otci Jackovi jsem dostal možnost dělat vedoucího na indiánské faře a potkal jsem mladé křesťany, se kterými snad budeme udržovat otcův odkaz.“

Milý Jacku. Tvoje tělesná schránka byla uložena do rodné polské země. Protože jsi vykonal na tomto světě mnoho dobrého a lidé tě tu měli rádi, věřím, že tvé dušičce svítí to pověstné věčné světlo, aby našla spolehlivě cestu do ráje… P.S.

Příspěvky farníků

Nebojte se, jsem to já!

Tato slova přednesl před několika roky otec Jacek přede mší svatou, když přistoupil k oltáři v nové úpravě svých vousů. Kolik od něho bylo slyšet při kázání či rozloučení na konci mše svaté úsměvných připomínek! Nebyla však kázání vždy veselá, někdy přinášela slova napomínání a zamyšlení.

Stejně tak při svaté zpovědi, když mu člověk svěřoval své hříchy a často svá trápení, uměl promluvit do duše.
Začátek otce Jacka ve Strážnici nebyl lehký. Hodiny češtiny u paní učitelky Lenzové pro něho, pro nás věčně zatoulaný jeho pes... Sžíval se s námi, vzpomínám na besedy s dětmi, na ministrantské příhody...
Když se stal v Radějově farářem, začal se farnosti věnovat – na to jistě vzpomenou radějovští. Začaly poutě na Žerotín, ale i poutní zájezdy.
Dokázal se zastavit, dát dobré či veselé slovo mladému i stařence.
Kolikrát si člověk ve stáří uvědomí, že mu život doslova protekl mezi prsty a je mu smutno. Někdo žije krátce a je za ním tolik práce, někdy i neúspěchů, ale on dělá všecko rád pro své bližní. Rozdává radost, lásku, povzbuzení. Pro to všechno je mezi lidmi oblíbený a je mu mezi nimi dobře. Ano, to mluvím o vás, otče Jacku! Budete nám moc scházet. Mrzí mě, že jsem si některé vaše rozloučení po mši svaté nezapsala, kdy jsme odcházeli domů s úsměvem na tváři.
Na závěr malá představa: po létech se vrací bývalý Radějovjan s rodinou na návštěvu domů. Zastaví se u kostela a řekne svým dítkám: „Tady nám otec Jacek chystával o prázdninách tábor – Indiánskou faru. To bylo něco, na co nezapomenu.“ *Majka Matyášová*

Vzpomínání na otca Jacka

Když sem sa dověděl tů smutnů zprávu, že umřél otec Jacek, tož sem měl aj slzy v očách. Určitě sem nebýl sám. Vzpomněl jsem si na to, jak jsme sa poprvé potkali, když došél do Strážnice a také na to, jak jsem ho vyprovázal, když nás býl jednů u nás doma navštívit. Možná nekdo ani neví, jaký býl perfektní zpovědník. Dokázál dycky vyslechnůt a hlavně povzbudit. Proto také za ním do Radějova jezdilo hodně lidí ke svatéj zpovědi a odjížďali spokojení. Zpovídával také v domově důchodců. Tam byl jeden velice smutný a nešťastný dědeček. Otec Jacek s ním dokázal delší dobu rozmlůvat o jeho problémoch. Potom, když otec Jacek odešél, tak sa dědeček změnil a býl veselý, usměvavý a dokonce aj žertovál. Otec Jacek býl delší dobu vážně nemocný, ale protože sa věnoval víc svojím ovečkám jak sobě, tak na sebe zapomínál a ani sa neléčíl. Přesto sa mu nekeří odměnili tým, že když býl v kostele, tak sa jím na něm furt neco nelíbilo. Kdybysme ale měli nekeří enom poloviční problémy co on, tak bysme do kostela asi ani nešli. Nekdo si možná myslí, že když umřél, že je to jeho konec. My věřící ale víme, že je to jeho nový začátek. Byl to člověk jako každý jiný a také měl chyby. A tak sa za něho a za druhých modlime, abysme sa s ním na věčnosti potkali. L. Král

Dobrů noc, teti!

Na poslední cestu jsme během prázdnin vyprovodili nejen otce Jacka. Více lidí z naší farnosti si Pán zavolal. Chtěla bych věnovat vzpomínku tetičce Maryšce Múčkové, která na věčnost odešla krátce před otcem Jackem.

Kolikrát jsme se spolu zdravily ráno nebo večer ve všední den před nebo po mši svaté. V neděli ji vozili „sůsedé Dudíci“ - několik roků, co se chůze zhoršila. Život tetičky nebyl lehký, ale ona nezatrpkla. Dobré slovo bylo u ní častější než stěžování. Mám na ni vzpomínky už tolik roků, že uvedu ty nejbližší. Jsou to úklidy na faře anebo draní peří ve skanzenu. Tam byla tetička mezi prvními, co účinkovala v programu Radujme se, veselme se. Patřila k osobnostem města. Kolik dnes chodí starších žen v kroji? Odchází s ní „stará Strážnica“.

Když se koncem roku neobjevila v kostele, vyptávali se lidi Dudíků, co je s tetinů. Bylo vidět, že lidé mají zájem o své blízké. Když jsem ji po dohodě s její dcerou navštívila, přivítala mě: „Majko, já umřu.“ Já na to: „Teti, já také.“ Byla ráda, že jsem ji navštívila. Ale nebyla to ta živá tetička, nemoc a stáří se podepsaly na jejím životě.

Když mně Kája řekl, že by ji spolčo mládeže chtělo navštívit, byla jsem ráda. Po dohodě s dcerou tetičky ji mladí ze spolča k její radosti navštívili. Zazpívaly se písničky mariánské i světské, přineslo se sv. přijímání. Snad tato návštěva byla pro ni potěšením posledních chvil v životě.

Velikým tetiččiným přáním bylo, aby ji jednou pochovával otec Jacek. Měla ho ve velké oblibě. To se jí však nesplnilo – otec Jacek byl v den jejího pohřbu na dovolené v Polsku. (Nikdo nemohl netušit, že prožívá poslední setkání se svou rodinou.) Já si ale představuji, jak sa tetina Můčková zaradovala, když jej po kraťoučké době potkala na věčnosti: „Otče Jacku! Přišel jste za mnú! Tož to už mně tu smutno nebude!“ :-)

Když stojím u jejího hrobu, modlím sa: „Teti, počkajte na mňa u nebeskéj brány, snáď sa tam potkáme.“ Majka Matyášová

Informace

Orel jednota Strážnice - Závody kol a koloběžek

Tradiční Závody kol a koloběžek se letos uskutečnily na poutní odpoledne v neděli 16.8. ve Starém Městě. Počasí nám přálo a už pří zápisu bylo jasné, že letošní účast bude rekordní. Na startu se nám nakonec sešlo 91 závodníků ve věkových kategoriií od 2 až do 13 let a speciální kategorii letos tvořily maminky s kočárky. Za velkého povzbuzování početného publika nakonec všichni závodníci dojeli ve zdraví do cíle, někteří i s podporou rodičů nebo fanoušků. Všem vítězům gratulujeme a děkujeme za účast. Poděkování patří také městu Strážnice za podporu na nákup cen pro závodníky.

Knihovna křesťanské literatury, Spolkový dům, Masarykova 370,

Zahajuje po několikaměsíční koronavirové přestávce znovu provoz od pondělí 7.září 2020.
Nové knihy jsme v letošním roce ještě nekupovali, proto je nabídka knih z r. 2019

Velký objev – Ulf a Brigitta Ekmanovi - Naše cesta do katolické církve

Své obrácení prožili jako mladí v prostředí luterské církve. Ulf se stal pastorem. V roce 1983 založil biblickou školu a vzápětí církev Slovo života. Léta studií pramenů a mnohá setkání s „probuzenými „ katolíky v nich vyvolala změnu smýšlení. Proces hledání trval dlouhých dvacet let. Jejich vyprávění dýchá zralostí, pokorou a vděčností za všechny etapy životní cesty, za všechna setkání,která je posunula o krůček dál.

Moje milovaná Sýrie ! – Řehoř III. Laham

Rozhovor nám umožňuje nahlédnout do obav i nadějí melchitského patriarchy, který miluje svou vlast a zná její historii i současnou problematiku jako málokdo. Řehoř III. Laham otevřeně hovoří o krveprolití v Sýrii a o příčinách válek na Blízkém východě, o soužití křesťanů a muslimů, o uprchlické krizi. Nabourává mnohá klišé, která se tradují v Evropě.

Provozní doba: pondělí a středa 9,30 - 11,00 a úterý 16,00 - 17,00

Charita Strážnice

Okénko do strážnické charity

Chtěli bychom touto cestou velice moc poděkovat všem lidem dobré vůle, kteří přispěli do kostelní sbírky pro Charitu Strážnice, která se konala dne 5. 7. 2020. Výtěžek z této sbírky činil 18.885,- Kč a byl použit jako účinná pomoc naší Charitě s úhradou mimořádných výdajů v době nouzového stavu. Také znovu děkuji P. Lukaszovi, že nám pomoc tímto způsobem povolil a zprostředkoval.

Dále Charita Strážnice oznamuje, že se po odchodu naší dlouholeté pracovnice do starobního důchodu uvolnilo místo na chráněném pracovišti v šicí dílně. Hledáme tedy šičku na hlavní pracovní poměr s možností práce na zkrácený úvazek 35 hodin týdně. Práce je určena pro osoby se zdravotním postižením v I. nebo II. stupni invalidity. Případné zájemkyně se mohou hlásit u paní Ing. Vladimíry Kaislerové na telefonu 739 524 381.

Za Charitu ve Strážnici Marie Štípská, ředitelka

Úmysly apoštolátu modlitby na září 2020

Všeobecný úmysl: Úcta ke zdrojům planety
Aby zdroje naší planety nebyly drancovány, ale sdíleny spravedlivě a ohleduplně.
Národní úmysl: Za nezávislost veřejnoprávních médií – ať pod ochranou sv. Václava politici hájí pravdu, spravedlnost a dobro všech.

Rodinné centrum vás zve

Mateřský klub SEDMIHLÁSEK - v letním čase otevřeno podle zájmu a po domluvě s maminkami. Možnost setkávání na Zahradě u sv. Martina
DĚTSKÁ SKUPINA RYBIČKA STRÁŽNICE - provoz celoročně
POKEC - ZÁKLADNÍ RODINNÉ PORADENSTVÍ, spontánní rozhovory, setkání u čaje: Ve středu od 18 – 20 hod v klubovně centra nebo po domluvě na kontaktní adrese

KURZ PŘÍPRAVY SNOUBENCŮ-pro jednotlivé páry,či skupiny dvou a více párů. Dle domluvy.

PODĚKOVÁNÍ
Děkujeme manželům Pánkovým za krásné hračky, které darovali do našeho mateřského klubu a na hřiště u sv.Martina.

Děkujeme chlapům za pomoc při údržbových pracích na Zahradě u sv.Martina a za odborné stavební práce panu Jožkovi Košťuříkovi. Moc díky!
Děkujeme všem TĚM „NEVIDITELNÝM“, kteří si všímají a pomáhají při údržbě dětského hřiště!

Kontakt: B.Bučková, mob.603240533
www.straznice.dcpr.cz,facebook

Nejen pro děti

Milé děti,

zemře-li nám někdo blízký, hodně se za něho modlíme. Je to veliká pomoc pro každou duši. Za otce Jacka se můžeme modlit třeba takto:

Milý Bože, prosím, vezmi otce Jacka rychle k sobě do nebe, aby byl už stále šťastný a nic ho nebolelo. Ukaž mu na vlastní oči, jak umíš odpouštět. Amen.

Zapamatujme si něco pěkného o otci Jackovi. Třeba to, že se nebál práce. Pracoval s chutí a nevadilo, že si u toho třeba i ušpinil ruce.

UPOZORNĚNÍ: ZAČÍNAJÍ DĚTSKÉ MŠE SVATÉ: v Radějově poprvé ve středu16.9., v Petrově ve čtvrtek 17.9. a ve Strážnici a Sudoměřicích v pátek 18.9.

Vydává ŘKF Strážnice, Radějov, Sudoměřice pouze pro vnitřní potřebu farností. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky zkrátit. Děkujeme všem přispěvatelům.
Vychází 30.8.2020, náklad 780 kusů, tisk: Tiskárna Sukupovi
Příští číslo vyjde 27.9..2020, uzávěrka příspěvků je 18.9.2020
Své náměty a připomínky můžete odevzdat v sakristii či zaslat na: nase.studanka@seznam.cz
www.straznice.farnost.cz, číslo účtu 1443772389/0800, VS 1819
www.radejov.farnost.cz, číslo účtu 1443763319/0800
www.sudomerice.farnost.cz, číslo účtu 262847949/0300